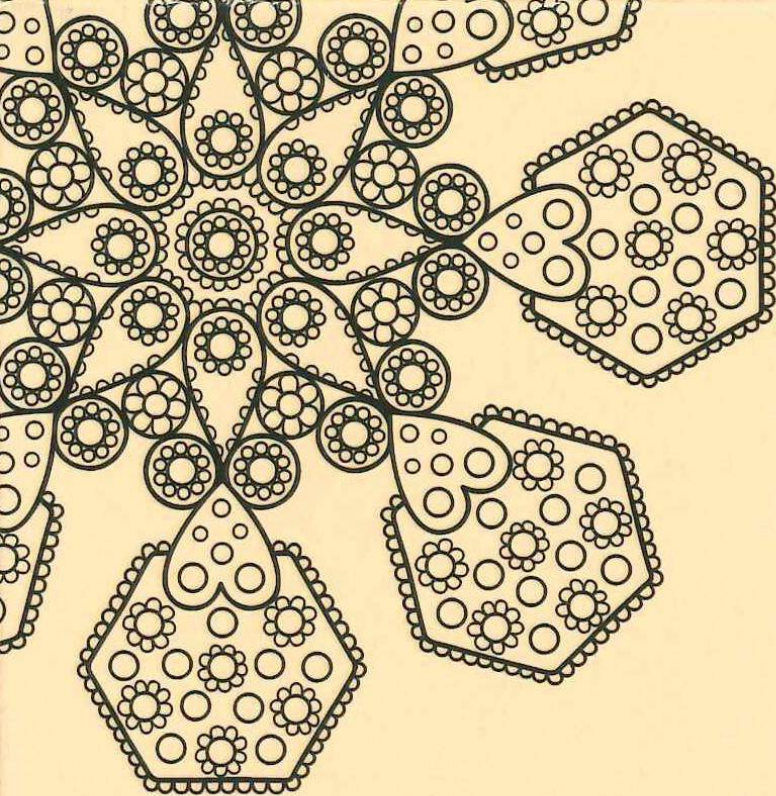

OBSAH

Jeho Rodana	7
Jej Jašek	85
Ich Višniačka	189

„Najprv, najprv pomáhaš rodičke s nádychom a výdychom, potom musí tlačiť. Silno. Ako možno ešte nikdy. A uvidíš hlavičku. Nezlakni sa, ak bude vlasatá, hovorím s očami zaborenými do neba, rodím bez tlačenia, bez dieťatka. Nezlaknem, vystatuje sa Alžbetka. Mariša striehne nad nami. A teraz už ho držíš živé. Pohladíš rodičku, aby ešte raz, ešte trošku, potlačila. Musí porodiť aj taký slizký koláč. Neboj sa, nie je otrávený. Neverím v jeho čary. Zbytočne ho zahrabávať alebo sušiť ako liečivú bylinu. (...) A keď sa z neho kúsok nalepí na dieťa, neprinesie mu to šťastia ani o štipku viac ako ostatným. Mariša si začne šomrať niečo zlostné, lebo ona sa tak narodila. Alžbetka sa na mňa len usmeje, tvári sa, že má v jednej ruke dieťa a druhou ma pohladí.“

(str. 50)

Neplodnosť ako tabu, násilie páchané na ženách, zvlášť ne podoby rodičovstva. Aktuálne témy v príbehu starom niekoľko storočí.

